

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอขุนตาลและอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้เขียนได้กำหนดประชากร ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอขุนตาล จำนวน 152 คน อำเภอเทิง จำนวน 440 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 592 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอขุนตาลอำเภอเทิง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้เขียนได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1960 อ้างถึงใน สุวิมล ติรกานันท์, 2548 : 178-179) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ขนาดของความคลาดเคลื่อน (เท่ากับ 0.05)

ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน แสดงในตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอขุนตาล

ลำดับที่	คณะกรรมการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอขุนตาล	ประชากร จำนวน/คน	กลุ่มตัวอย่าง จำนวน/คน
1	เทศบาลตำบลบ้านคำ	39	16
2	เทศบาลตำบลป่าตาล	39	16
3	เทศบาลตำบลยางหอม	43	17
4	องค์การบริหารส่วนตำบลคำ	31	12
รวม		152	61

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเทิง

ลำดับที่	คณะกรรมการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอเทิง	ประชากร จำนวน/คน	กลุ่มตัวอย่าง จำนวน/คน
1	เทศบาลตำบลบ้านปล้อง	39	16
2	เทศบาลตำบลเวียงเทิง	39	16
3	เทศบาลตำบลจ้าว	39	16
4	เทศบาลตำบลแม่ลอย	34	14
5	เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน	38	16
6	เทศบาลตำบลสันทรายงาม	39	16
7	เทศบาลตำบลหงาว	38	16
8	องค์การบริหารส่วนตำบลปล้อง	36	14
9	องค์การบริหารส่วนตำบลดับเต่า	31	12
10	องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง	36	14
11	องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย	34	14
12	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแรด	37	15
รวม		440	179

ดังนั้น จากตารางที่ 3.1 และตารางที่ 3.2 จะได้ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้นจำนวน 592 คน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อความสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอขุนตาลและอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ได้แก่ ปัจจัยแรงจูงใจของคณะกรรมการ ปัจจัยการบริหารองค์การ ปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอขุนตาล และอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ด้านการจัดทำแผนด้านการปฏิบัติงาน ด้านการจัดการ และด้านการติดตามประเมินผล

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาของปกครองส่วนท้องถิ่น ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

2. สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยพิจารณาถึงแนวคิดให้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ในการศึกษา

3. นำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity)

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. จัดทำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทดสอบกับตัวแทนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากสูตรของ ครอนบาช (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 175) ได้ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งชุดเท่ากับ 0.9138 จากนั้นนำมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือและการแปลความหมาย

แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ใช้วิธีแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ผลต่อความสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอขุนตาลและอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ได้แก่ ปัจจัยแรงจูงใจของคณะกรรมการ ปัจจัยการบริหารองค์กร ปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการจัดทำแผน ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการจัดการ และด้านการติดตามประเมินผล ในเขตอำเภอขุนตาล และอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์ในการแปลความหมาย โดยกำหนดดังนี้

คะแนน	ระดับการปฏิบัติ
1	น้อยที่สุด
2	น้อย
3	ปานกลาง
4	มาก
5	มากที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ เบสท์และคาห์น (Best and Kahn, อ้างถึงใน ประคอง วรรณสุต, 2542 : 73 - 76) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	หมายความ
4.50 - 5.00	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอขุนตาล และอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย เป็นแบบคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้นำมาตรวจสอบความเรียบร้อย นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลทั่วไป

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอขุนตาลและอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย โดยค่าสัมประสิทธิ์ไคสแควร์ (Chi-Square) ซึ่งกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การแปรผลระดับความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ครามเมอร์ส วี (วิสาข์ เกษประทุม, 2545 : 229) มีความหมายดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ ครามเมอร์ส วี เท่ากับ 1 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันสมบูรณ์ (Perfect Association)

2. ค่าสัมประสิทธิ์ ครามเมอร์ส วี อยู่ระหว่าง 0.76 – 0.99 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก (Very Strong Association)

3. ค่าสัมประสิทธิ์ ครามเมอร์ส วี อยู่ระหว่าง 0.56 – 0.75 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง (Strong Association)

4. ค่าสัมประสิทธิ์ ครามเมอร์ส วี อยู่ระหว่าง 0.26 – 0.55 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (Moderate Association)

5. ค่าสัมประสิทธิ์ ครามเมอร์ส วี อยู่ระหว่าง 0.01 – 0.25 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันบ้าง (Weak Association)

6. ค่าสัมประสิทธิ์ ครามเมอร์ส วี มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันเลย (No Association)

3. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อความสำเร็จ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอขุนตาล และอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ด้วยวิธี Pearson Product Moment Correlation Coefficient กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ซึ่งค่า r มีความหมาย ดังนี้

3.1 ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

3.2 ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

3.3 ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

3.4 ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

3.5 ค่า $r=0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3.6 ค่า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2550 : 314)

ความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (0.70 – 0.90) แสดงว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง (ถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.50 (0.30 – 0.70) แสดงว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.00 (0.30 และต่ำกว่า) แสดงว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0.00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน